

[Hans Hedtoft.]

om efter min tale, få lov til med den høje formands tilladelse med særlig adresse til min ven, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at gøre opmærksom på, at København for et stykke tid siden havde besøg af en meget fremtrædende liberal, Mr. Clement Davies, som, såvidt jeg ved, det radikale venstre fejrede ved et måltid, og som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) holdt en hyldesttale til. Jeg er først på et ret sent tidspunkt blevet gjort bekendt med denne fremragende engelske liberales udtalelser, men jeg tror, det er nyttigt at citere for tinget og for offentligheden, hvad denne mand, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sætter megen pris på, som han karakteriserede som en mand, der sikkert ville have forudsætninger for at lede verden lykkeligere, end sket er, har udtalt. Han udtalte i et interview til „Politiken“ om hele det problem, vi behandler her, følgende:

Journalisten spørger ham, om han føler, vi er inde i en situation, hvor krigsskyerne er ved at trække bort, og så svarer Mr. Clement Davies:

„Ja, absolut. Vi lærte intet af 1914—18. Vi lærte ikke engang noget af Hitler. Det er først Stalin, der har lært os noget. Efter 1918 opbyggede vi Folkeforbundet. Vi troede, at det var løsningen. Vi talte også om kollektiv sikkerhed, men der var ingen kollektiv sikkerhed. Derfor kom Mussolini og Hitler og med dem voldtagelsen af Østrig, Czekoslovakiet, deres eget land og alle de andre. Efter 1945 opbyggede vi FN, men der var stadig ingen kollektiv sikkerhed. Så kom Korea, og endelig gik der et lys op for os: ingen af os er stærke nok til at stå alene. For vor egen sikkerheds skyld må vi slutte os sammen, enes om strategi, fælles uddannelse, standardiserede våben, og endogså enes om en fælles øverstkommanderende og sågar en admiral.“

Jeg ved, det gør ikke stort indtryk i de radikale kredse, hvad jeg bruger af argumentation, men jeg har håb om, at det dog måske gør indtryk, når jeg citerer det radikale venstres æresgæst fornylig og hans mening om de problemer, vi behandler her.

Jeg kan sige, at hele den argumentation, Mr. Clement Davies bruger i dette interview, er vor argumentation for den ændrede ind-

stilling; den svarer ord til andet til den tale, jeg holdt her i formiddags på mit partis vegne.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil jeg gerne sluttelig sige, at den opfattelse, det ærede medlem gav udtryk for, at Danmark, hvis muligt, skal aktivere sin udenrigspolitik i den forstand, at vi samtidig med vor deltagelse i det atlantiske samarbejde på alle områder indenfor FN og Europarådet og andre institutioner, hvor vi arbejder, skal tage initiativ til at fremme fredeligt samarbejde for at søge afspænding fremmet — den opfattelse, som den højtærede udenrigsminister allerede har givet udtryk for han er enig med det ærede medlem om, har vi også. Det er urimeligt at grave den udenrigspolitiske kløft så dyb, at give offentligheden indtryk af, at der — uanset skillelinierne i dette ting — ikke er enighed om visse ting, og i ønsket om at medvirke til afspænding, i ønsket om at yde vort bidrag på alle områder til en fredelig udvikling, der står intet parti alene. Jeg synes, det er en national gevinst, som det er værd at understrege, at der er alle danske politiske partier enige, og hver af os har forpligtelse til — og vi har adgang dertil — at komme med alle gode tanker, med alt godt initiativ i så henseende. Jeg kan fra de mange år, jeg har deltaget i det udenrigspolitiske nævns arbejde, understrege, at det har aldrig været et partipolitisk anliggende, der er mig bekendt aldrig fra noget demokratisk partis side taget et initiativ i denne retning, som ikke den til enhver tid siddende regering har taget imod med velvilje og søgt fremmet. Således bør det også være fremover.

Bøgholm: Jeg kan ganske tilslutte mig de betragtninger, der blev gjort gældende af den højtærede udenrigsminister i den klare og overordentlig dokumenterede svartale, ministeren holdt. Udenrigsministeren påviste, at der ikke med rette kan tales om en fravigelse af vor hidtidige atlantiske politik derigennem, at mulighederne for en eventuel stationering af allierede styrker på dansk område overvejes og undersøges. Man har i polemikken herimod nævnt Norge og gjort opmærksom på, at der fra norsk side på forhånd er taget en anden stilling. Jeg vil gerne derved gøre opmærksom på, at Norges strategiske stilling nu engang ikke er vor; Norge dækkes af Sveriges neutralitet,